

Recensie: Sharon Van Etten ★★★1/2***

Botanique Brussel
zaterdag 30 maart 2019

foto © Botanique

Recensie:

Vier jaar hebben de fans moeten wachten op 'Remind me tomorrow', de opvolger van 'Are we there', het vijfde album van de New Yorkse Sharon Van Etten dat meer de elektronische kaart trekt. Hongerig als een coyote bleek het Belgische publiek want de Orangerie kon moeiteloos het bordje 'uitverkocht' bovenhalen. Van Etten heeft in die tijd geacteerd (o.a. The OA en Twin Peaks), schreef filmmuziek voor 'Strange weather', nam de cover 'The end of the world' van Skeeter Davis op, heeft een zontje gekregen en aan de jongste plaat gewerkt die ze in Brussel liet horen in combinatie met ouder materiaal. Na 'No one's easy to love' slaakte een fan een dierlijk kreetje. 'Iemand heeft de coyotes naar hier gebracht. Brussel staat gekend om zijn coyotes' zei de Amerikaanse die naar het einde van de reguliere set de man in kwestie gewoon antwoordde door de kreet na te bootsen. Dat paste wonderwel ook bij het optreden. Van Etten combineert immers de wat grotere gebaren (kijk naar haar hand- en armexpressie) tijdens het wat ruiger deel zoals in 'Comeback kid', 'Hands' en 'You shadow' terwijl ze de rust opzoekt in 'One day' waarbij ze zelf op gitaar speelt en vooral een met " terecht " laaiend enthousiast applaus ontvangen 'Tarifa' onderstreept dat ze een ijzersterke performer is die haar songs het juiste gevoel meegeeft. Die interpretatie zorgt er mee voor dat haar boodschap ondersteund wordt.

'Black Boys on Mopeds' van Sinéad O'Connor brengt ze terwijl ze zich solo begeleidt op de Korg. Het nummer draagt ze aan haar zontje op terwijl ze een kort pleidooi houdt dat iedereen van het recht moet kunnen genieten om gelijk behandeld te worden. Naast gitaar, toetsen, bespeelt ze ook de chimes. Dat zien we gebeuren tijdens 'Memorial day'. Een aantal keren horen we een toeschouwer 'No Brexit' roepen. Het moet zijn dat ie dacht dat de zangeres Brits is, wat niet het geval is. Met stip rekenen we 'Seventeen' tot hét hoogtepunt van dit optreden. Sharon Van Etten ging op de knieën, riep het uit in de micro, kortom: ze bracht de song zo doorleefd dat die een stevige indruk op ons naliet. Knap ook wat de lichtman tijdens 'Every time the sun comes up' deed. Halfweg het nummer werd het tegenlicht gaandeweg wat feller alsof de zon echt aan het opkomen was. De singer-songwriter bedankte haar hoofdgitarist en toetsenist Charley Bensinger Damski, bassist Devin Hoff, drummer Jorge Balbi en backing vocal plus toetseniste Heather Woods Broderick. Ze herinnerde zichzelf eraan dat ze die nacht de klok een uurtje verder moest zetten, wat wij erg konden smaken. 'Remind me tomorrow' sloop zo in verschillende betekenissen in dit puike optreden, dat weliswaar de vaart die er wel was tijdens het begin van het optreden niet wist te behouden.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Jupiter 4
Comeback Kid
No One's Easy to Love
One Day
Tarifa
Memorial Day
You Shadow

Malibu
Hands
Black Boys on Mopeds (cover Sinéad O'Connor)
Seventeen
Every Time the Sun Comes Up
Stay

Bis:

I Told You Everything
Serpents
Love More